

یادداشت

بگذارید رشتی‌ها در مراسمی باشکوه در پیاده‌راه با کاپیتان خود خداحافظی کنند

خداحافظی غریبانه سهیل آقای گل در عضدی

محمد غلامی پور

تیم فوتبال سپیدرود نخستین سه امتیاز لیگ برتری خود را در روزی مقابل تیم پیکان کسب کرد که هواداران این تیم به دلیل خداحافظی غریبانه کاپیتان سپیدرود سرمربی تیمشان را هو کردند.

در ایستگاه چهارم لیگ برتر، سهیل حق شناس بی آنکه دقایقی بوسید در حالی هواداران سپیدرود به عضدی آمده بودند تا در مراسم خداحافظی سهیل حق شناس، کاپیتان با سابقه تیمشان را به شکلی با شکوه بدرقه کنند.

خداحافظی کاپیتان سپیدرودی‌ها بیش از هر چیز خاطره خداحافظی کاپیتان رمی‌ها را برای همگان زنده کرد. فرانچسکو توتی در حالی در تاریخ ۲۸ مه ۲۰۱۷ در بازی مقابل باشگاه فوتبال جنوا رسماً از دنیای فوتبال خداحافظی کرد که ده ها هزار هوادار در ورزشگاه المپیک رم بیش از یک ساعت به احترام او با چشمان گریان ایستادند و او را تشویق کردند. مراسم خداحافظی توتی یکی از به یادماندنی ترین قاب های تاریخ فوتبال دنیا بود که بلخند و گریه توامان میلیون‌ها طرفدار فوتبال را به همراه داشت.

هرچند نه حق شناس توتی است نه رشت، رم. اما دهه‌ها باید بگذرد تا بازیکن وفاداری مثل حق شناس برای سپیدرود پیدا شود همانطور که بعید است رم بازیکن وفاداری مثل توتی پیدا کند.

سهیل حق شناس فوتبال خود را از دخانیات گیلان آغاز کرد اما درخشش در دخانیات باعث شد سال ۸۰ به عنوان سهمیه امید تیم سپیدرود به این تیم ملحق شود. او طی این شانزده سال به جز یک سالی که به عنوان بازیکن قرضی به پگاه رفت و یک نیم فصل در برق شیراز و شهرداری یاسوج توپ زد، تمام سالهای فوتبالش را در سپیدرود بود. زمانی که او در اوج دوران فوتبالش بود، سپیدرود حال و روز خوشی نداشت اما در حالیکه او پیشنهادهای خوبی داشت در تیم شهر خود ماند و به یکی از ارکان اصلی اوج گرفتن دوباره سپیدرود تبدیل شد و با گل زنی‌های پی در پی باعث شد رشتی‌ها پس از سالها به لیگ یک ۲۱۸ بار با یک لیگ سپیدرود به میدان رفت و ۶۲ بار موفق شد برای ارتش سرخ گیلان گل زنی کند.

او یکی از محبوب‌ترین و وفادارترین بازیکنان تاریخ سپیدرود بود که هواداران او را سهیل آقای گل صدا می‌زدند. بازیکن خوش اخلاق و آرامی که ارتباط خوبی با بازیکنان تیم و سکوهای عضدی داشت و اگر حضور شمر ثمر او نبود شاید این تیم جیلی پیش تر به دلیل مشکلات سنگین مالی از هم بپاشید.

ناپیتان رشتی‌ها چهارده سال تلاش کرد و زحمت کشید تا شاهد حضور سپیدرود در لیگ برتر باشد اما این حضور در لیگ برتر وقتی بود که دیگر سن او برای بازی در لیگ برتر بالا رفت بود. اما این موضوع باعث نشد که باشگاه با کاپیتان محبوب خود

در فصل جدید قرارداد نیندد. حق شناس در همین سه هفته ابتدایی توانست تک گل لیگ برتری خود را از روی نقطه پنالتی به ثمر برساند. هرچند او می‌توانست در روز خداحافظی‌اش هم با گل از عضدی خداحافظی کند اما ترس سرمربی برای از دست دادن نتیجه باعث شد عماد میرچوان پنالتی سپیدرود را خراب کند و سپیدرودی‌ها تا آخرین ثانیه‌های بازی با استرس بازی را دنبال کنند.

خراب کردن پنالتی توسط میرچوان تاثیر حق شناس و تجربه بالا و تزریق آرامش به تیم را نشان داد. سپیدرود فصل بیش بازی‌های زیادی را با پنالتی‌های حق شناس پیروز شد تا او یکی از بازیکنان تاثیرگذار در صعود سپیدرود به لیگ برتر باشد. اما محافظه‌کاری بیش از حد نظرمحمدی در این فصل باعث شد کمتر فرصت بازی به او برسد. همین محافظه‌کاری و ترس زیاد عامل از دست رفتن نتایج در سه هفته ابتدایی لیگ بود؛ ترس بالای سرمربی برای از دست دادن نتیجه که مشخصا به تیم منتقل شد، باعث شد در بازی با نفت تهران و گسترش فوتبال نتیجه از دست برود. عاملی که در هفته چهارم در مقابل پیکان هم مشهود بود و می‌شد با یک اتفاق نتیجه دیگری رقم بخورد اما اینبار شناس با نظرمحمدی همراه بود تا با تک گل ابتدایی بازی اولین سه امتیاز خود را بدست آورد. اما اولین سه امتیاز رشتی‌ها با عصبانیت هواداران سپیدرود برای بازی ندادن به کاپیتان سهیل همراه شد.

البته شاید بتوان به نظرمحمدی به دلیل فشارهای زیادی که طی این چهار هفته متحمل شد و دو تعویض اجباری در بازی مقابل پیکان، حداقل حقی قائل بود اما از تقصیر هیات فوتبال و اداره ورزش و جوانان نمی‌شود گذشت که کوچک‌ترین تمهیدی برای خداحافظی محبوب‌ترین بازیکن رشتی‌ها پیش بینی نکرده بودند تا این بازیکن به شکلی غریبانه در ورزشگاه نیمه کاره عضدی برای همیشه با دنیای فوتبال خداحافظی کند.

البته برای هیچکس چنین مسائلی غیرطبیعی و غیرقابل باور نبود و قطعاً کسی انتظار نداشت که برای حق شناس هم مراسمی به باشکوهی مراسم خداحافظی توتی برگزار شود اما این انتظار می‌رفت که با پاس زحمات و وفاداری این بازیکن حداقل تقدیر و مراسم کوچکی برایش پیش‌بینی می‌شد. هرچند این بی‌فکری و سوءمدیریت‌ها امری غریب در گیلان نیست اما این حجم از بی‌توجهی نسبت به خواست و دغدغه شهروندان موضوعی است که کم‌کم دارد از توان و حوصله شهروندان خارج می‌شود.

هرچند از مدیرکل اداره ورزش و جوانان و هیئت فوتبال انتظاری جز اظهارنظر‌های سیاسی و مناقشات چپ و راست نیست و برای تیمی که نه ورزشگاه درست دارد نه مالکیتش مشخص است نه درآمدی دارد، قدرانی از کاپیتان با سابقه تیم انتظار می‌محال است. اما از شورای پنجم شهر رشت که یک هفته دیگر پارلمان شهری را دست می‌گیرند و از شهرداری رشت که همیشه حامی و تکیه‌گاه این تیم بود، می‌شود این انتظار را داشت که برای کاپیتان شهر باران مراسم با شکوهی در پیاده‌راه شهرداری برگزار کند که خاطره این خداحافظی در ذهن تاریخ فوتبال کشور بماند و به این شکل فرهنگ رشت و مردم گیلان الگو و سرمشق شهرهای دیگر شود.

{گیلان زمین}

گفت و گو با دکتر هادی حق شناس:

دولت دوم روحانی، سرمایه بخش خصوصی را جذب کند

گیلان امروز– نرخ بیکاری کشور، بیش از ۱۲ درصد است. وقتی که هنوز اقتصاد، به آن رونق مطلوب نرسیده و

نرخ بیکاری هم دو رقمی هست، تعدیل نیرو نمی تواند انجام شود.

بنا به گفته رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور در سال ۹۵ مقدار ۲۰۸ هزار میلیارد تومان صرف هزینه های جاری

دولت شده و ۴۲ هزار میلیارد تومان نیز صرف پروژه های عمرانی کشور شده

نیمه کار مانده پروژه ها به معنای این است که منابع کشور به دلیل تصمیم دولت در پروژه های مختلف در شهرها و روستاهای کشور بخش و تکه تکه شده و منابع کلان جدید برای اتمام سریع آنها وجود ندارد.

هادی حق شناس نماینده مردم انزلی در مجلس هفتم و عضو کمیسیون برنامه و بودجه بوده و دکترای اقتصاد دارد. گفت و گو با او را می خوانید.

~~*

◆ لیست وزرای پیشینهای دولت دوم آقای روحانی به مجلس تقدیم شده و در آستانه تشکیل این دولت هستیم. با توجه به این که سال گذشته، بودجه سال ۱۳۹۶ تصویب شده است در این دولت چیست؟

بودجه سال ۹۶ مصوب شده و ما تقریباً به نیمه سال رسیده ایم. در این بودجه، دخل و تصرفی قابل انجام نیست. علاوه بر این، نیمی از وزیران کابینه بدمی، همین وزیران کابینه یازدهم هستند و در کابینه دوازدهم تکرار شده. مهمتر از همه این است که سازمان برنامه و بودجه و بانک مرکزی هم در هر دو دولت دوازدهم، تکرار دولت یازدهم است. بنابراین، انتظار این نیست که در سال ۹۶ از منظر بودجه اتفاقی بیفتد. اما این انتظار هست که این وزرای جدید و همچنین قدیم، به دنبال این باشند که در بخش های مختلف کشور، تحول ساختاری ایجاد کنند. بالاخره بخشی از مشکلات مثلا بحران آب و نرخ بیکاری دو رقمی کشور، امروز که به معضلات کشور تبدیل شده و به یک جراحی جدی در اقتصاد ایران نیاز است.

متوسط رشد اقتصادی ایران تقریباً ۲٫۳ درصد بوده است. در برنامه های گذشته و برنامه ششم توسعه، هدف این بوده که سالانه، رشد اقتصادی ۸ درصد داشته باشیم ولی چنین اتفاقی نیفتاده است. البته خوشبختانه در سال ۹۵ آثار توافق هسته ای(برجام) در بخش نفت آشکار شد. همچنین بخش واقعی اقتصاد شامل بخش فولاد، بخش خودرو سازی، بخش کشاورزی رشد قابل توجهی داشته است.

به نظر می رسد دولت دوازدهم، اولین دولت بعد از انقلاب باشد که در حالی کار خودش را شروع می کند که سال قبشل، هم نرخ تورم یک رقمی و هم رشد اقتصادی دو رقمی داشته ایم. دولت دوازدهم در حالی کارش را شروع خواهد کرد که موتور اقتصاد ایران، نه تنها روشن است بلکه با یک سرعت مناسب در حال حرکت است.

در سال ۱۳۹۲ در حالی آقای روحانی رئیس جمهور شد که موتور

اقتصاد ایران، متوقف بود نه تنها متوقف بود بلکه نیاز به تعمیر هم داشت. بنابراین، وزرای کابینه دولت دوم آقای روحانی این شانس را دارند که موتور اقتصاد را روشن تحویل بگیرند. کاری که کابینه دوازدهم باید انجام بدهد این است که سرعت اقتصاد را افزایش بدهد. برای افزایش سرعت اقتصاد، هم بحران ها و چالش های اقتصادی، مشخص است و هم راهکار، مشخص است. کلید حل مشکلات ذکر شده اقتصاد ایران، سرمایه گذاری است.

راه جذب کردن سرمایه هم، اول نگاه به منابع بخش خصوصی ایرانی است.مع از این که در داخل یا خارج از کشور باشد و راه دوم نیز جذب سرمایه گذاری خارجی است.امروز هم معادن ایران، برای سرمایه گذاری جذابیت دارد و هم نفت و گاز و پتروشیمی و هم گردشگری و حمل و نقل هوایی ایران.

◆ بودجه دولت در سال ۱۳۹۲ وقتی توسط مجلس برای اجرا به دولت آقای احمدی نژاد ابلاغ شد ۲۱۰ هزار میلیارد تومان بود. بعد از این که آقای روحانی دولت یازدهم را تشکیل داد اصلاحیه ای در شهریور ۱۳۹۲ به مجلس داد و سقف بودجه آن سال کاهش داده شد به ۱۷۰ هزار میلیارد تومان. در سال ۱۳۹۶ بودجه دولت ۳۹۸ هزار میلیارد تومان است که رقم بزرگی است. در سال ۹۵ کل بودجه عمرانی ای و جاری ۲۵۰ هزار میلیارد تومان بوده که ۸۳ درصد آن مربوط به هزینه های جاری بوده است. بر این اساس نمی شود روی این منابع حساب کرد و عمده این منابع صرف گذران دولت می شود؟

دقیقا به نکته مهمی اشاره کردید. هم سال ۹۵ و هم سال ۹۶ بودجه عمرانی در حد ۶۰ هزار میلیارد تومان پیش بینی شده ولی عملاً مبلغ تخصیص پیدا نکرد. در سال گذشته، دولت از اوراق خزانه استفاده کرد. مطمئنا در سال جاری هم باز از اوراق خزانه استفاده می کند.

از کل بودجه کشور در سال ۹۶ تقریباً نزدیک ۸۰۰ هزار میلیارد تومان آن در بودجه های شرکت های دولتی و بانک های دولتی است و ۴۰۰ هزار میلیارد تومان می ماند برای بودجه عمومی دولت. نزدیک ۶۰ هزار میلیارد تومان بودجه عمرانی است ولی کل این ۶۰ هزار میلیارد تومان تخصیص پیدانمی کند. اقتصاد ایران با توجه به بزرگی و حجم آن، طبیعی است که با این ارقام تخصیصی ۲۰ یا ۴۰ هزار میلیارد تومان، قابل احیا نیست.

◆ آقای نوبخت رئیس سازمان برنامه و بودجه اعلام کرده که در سال ۹۵ بودجه جاری ۲۰۸ هزار میلیارد تومان بوده و برای بودجه عمرانی ۴۲ هزار میلیارد تومان تخصیص پیدا کرده است. در کل کشور چند ده هزار پروژه نیمه تمام عمرانی داریم. این ۴۲ هزار میلیارد تومان می تواند تاثیر بگذارد و این پروژه ها تکمیل شوند و تکمیل آنها روی رونق اقتصاد تاثیر بگذارد؟
امروز و در سال ۹۶ نیاز ما به منابع برای اتمام پروژه های نیمه کاره کشور، قطعاً کمتر از ۴۰۰ هزار میلیارد تومان نیست. است این تخصیص های ۲۰ یا ۳۰ هزار میلیارد تومانی، نه تنها پروژه های فعلی نیمه کاره قابل اتمام نیست بلکه دولت نمی تواند زیرساخت جدیدی را شروع کند.

◆ در سال ۹۲ اصلاحیه ای که دولت آقای روحانی برای اصلاح بودجه همان سال به مجلس داد با این عنوان بود که درآمدها واقعی شود. لایحه اصلاحیه می خواست سقف بودجه را به ۱۵۰ هزار میلیارد تومان کاهش بدهد. مجلس کاهش سقف بودجه به ۱۷۰ هزار میلیارد تومان را تصویب کرد. عملاً آن کاهش سقف بودجه چه تاثیری در کشور ایجاد کرد؟
در آن سال آن کاهش، در بودجه های جاری کشور نبوده و مطمئنا در عدم تخصیص بودجه های عمرانی بوده یعنی صرفه جویی و عدم تخصیص در بخش عمرانی اتفاق افتاد و نه در بخش هزینه های جاری.

◆ در مقدمه لایحه اصلاحیه بودجه سال ۹۲ گفته شده بود اصلاح بودجه برای افزایش انضباط مالی و واقعی کردن منابع و مصادف بودجه.
بالاخره ما یک واقعیتی داریم که در همین بودجه سال ۹۶، بودجه دولت، نزدیک ۴۰۰ هزار میلیارد تومان است ولی منابع بودجه ، حدود ۳۳۰ هزار میلیارد تومان است. حدود ۱۱۰ هزار میلیارد تومان این منابع مربوط به مالیات است و ۱۱۰ هزار میلیارد تومان مربوط به نفت است. خرج دولت در بخش حقوق ها و بودجه عمرانی حدود ۶۰ هزار میلیارد تومان است. امروزه مجموع مالیات که ۱۱۰ هزار میلیارد تومان است و پول نفت که آن هم حدود ۱۱۰ هزار میلیارد تومان است، مجموع این دو تا هزینه های جاری کشور را پوشش نمی دهد. چه رسد به این که بخواهیم با این پول، کار زیرساختی انجام بدهیم. بدنه بزرگ دولت، هزینه زیادی به کشور تحمیل می کند/دولت دوم روحانی، سرمایه بخش خصوصی را جذب کند

◆ شما در مجلس هفتم به عنوان نماینده، عضو کمیسیون برنامه و بودجه بوده اید. در سال ۱۳۹۲ بودجه جاری ۱۲۰ هزار میلیارد تومان بوده و در سال ۱۳۹۴ بودجه جاری ۱۷۲ هزار میلیارد تومان بوده و در سال ۱۳۹۵ هم ۲۰۸ هزار میلیارد تومان بوده است. این بودجه های جاری دقیقاً صرف چه مواردی می شود؟
اگر رقم اصلی بودجه جاری را همان ۱۲۰ هزار میلیارد تومان بدانیم و هر سال ۱۵ درصد زیاد کنیم بودجه جاری در این ۴ سال به میزان ۶۰ درصد افزایش پیدا کرده و ۶۰ درصد ۱۲۰ هزار میلیارد تومان می شود حدود ۷۲ هزار میلیارد تومان. این افزایش ۱۵ درصد سالانه، طبیعی است. چون همه کارکنان دولت در ۴ سال گذشته به طور میانگین، انتظار داشتند حقوق و مزایای شان ۱۵ درصد زیاد شود. بیش از ۹۰ درصد هزینه های جاری دولت، صرف حقوق و دستمزد و اضافه کار و حق ماموریت و آب و برق و این نوع هزینه ها می شود.

◆ در سال ۹۵ هزینه های عمرانی ۴۲ هزار میلیارد تومان بوده و هزینه های جاری ۲۰۸ هزار میلیارد تومان بوده است. نسبت هزینه عمرانی به هزینه های جاری جاری ۲۰ درصد می شود. این ۲۰ درصد تغییر اساسی نمی تواند ایجاد کند؟
کاملاً همین است. تولید ناخالص ملی کشور یک میلیون و ۳۰۰ هزار میلیارد تومان در سال است. زیر ۴ درصد این مقدار می شود ۴۲ هزار میلیارد تومان. بودجه عمرانی کشور که ۳ یا ۴ درصد تولید ناخالص ملی کشور است، حتما نمی تواند روی ساختار اقتصادی ایران اثرگذار شود.

◆ طبق گزارش صندوق بین المللی پول تولید ناخالص داخلی ایران در ۲۰۱۶ در حد ۴۱۲ میلیارد دلار بوده است.
۴۰۰ میلیارد دلار اگر ضربدر ۳۳۰ تومان کنیم همان یک میلیون و ۳۰۰ هزار میلیارد تومان می شود. نرخ رسمی هر دلار طبق اعلام بانک مرکزی ۳۳۸۰ تومان است.

نکته این است که بیش از ۸۰ درصد تا ۸۵ درصد اقتصاد ایران، دولتی است و ۱۵ درصد اقتصاد ایران، بخش خصوصی است. لذا این بودجه عمرانی نمی تواند اثرگذار باشد.

البته بودجه شرکت های دولتی در همین سال ۹۶ حدود ۸۰۰ هزار میلیارد تومان است. همه بودجه های این شرکت های دولتی، جاری هستند. برای نمونه، کیفی اوقات پیش از دو سوم بودجه آنها برای ساخت و توسعه صنایع مرتبط با پتروشیمی و گاز و پالایشگاه مصرف می شود.

◆ بودجه سالبانه کشور شامل بودجه دولت و بودجه شرکت های دولتی و موسسات دولتی می شود. طبق قانون دولت می خواهد ۳۹۸ هزار میلیارد تومان در سال ۹۶ کسب کند و خرج کند. در سال ۹۵ هم دولت ۴۲ هزار میلیارد تومان برای عمرانی خرج کرده و ۲۰۸ هزار میلیارد تومان در بخش هزینه های جاری. اگر تأکید بر هزینه های دولت داشته باشیم این هزینه ها

خبر

فرماندار رشت خبر داد:

اعلام زمان برگزاری مراسم تحلیف اعضاء شورای شهر

گیلان امروز– فرماندار رشت از ابلاغ زمان آغاز به

کار فعالیت شوراهای اسلامی شهر و روستا از تاریخ یک شهروبر ماه سالجاری خبر داد. فرماندار رشت گفت: زمان آغاز بکار پنجمین دوره شورای های اسلامی شهر و روستا به فرمانداری ابلاغ شد.

فرماندار شهرستان رشت افزود: بر اساس ابلاغیه وزیر کشور، شوراهای اسلامی شهر و روستا فعالیت خود را از ابتدای شهریور ماه سال جاری آغاز می کنند.

وی با بیان اینکه پیش از این ، ۱۴ مرداد سال جاری روز آغاز فعالیت شوراها مقرر شده بود، تصریح کرد: بر اساس ابلاغ به وزرات کشور در ۱۹ مرداد ماه ، در راستای تمهید مقدمات قانونی برای آغاز به کار شوراهای اسلامی شهر و روستا ، نخستین روز شهروبر ماه به عنوان روز نخست فعالیت شوراها تعیین شد .

فرماندار شهرستان رشت در ادامه سخنان خود عنوان کرد: مراسم تحلیف اعضاء شورا، انتخاب اعضا هیات رئیسه سال اول و همچنین انتخاب شهردار نیز در اولین جلسه شورا انجام شد.

لازم به ذکر است که مراسم تحلیف شورای اسلامی شهر رشت روز چهارشنبه در محل سالن اجتماعات فرمانداری این شهرستان برگزار خواهد شد.

مدیرکل پزشکی قانونی گیلان:

کمیود نیروی انسانی و اعتبارات مشکل اساسی پزشکی قانونی است

گیلان امروز– مدیرکل پزشکی قانونی استان گیلان در جریان دیدار با فرماندار شهرستان آستارا گفت: کمیود نیروی انسانی و اعتبارات مشکل اساسی پزشکی قانونی است.

مهدی قربانی ثمین بعد از ظهر دیروز در دیدار با فرماندار این شهرستان در محل فرمانداری اظهار کرد: متأسفانه در اکثر شهرستان‌های گیلان به ویژه آستارا فضاهای فیزیکی و امکانات موجود جوابگوی تعداد مراجعات نبوده که این امر نیازمند توجه ویژه مسئولان است.

وی کمیود نیروی انسانی و اعتبارات را مشکل اساسی پزشکی قانونی دانست و تصریح کرد: آستارا به دلیل گردشگر پذیر بودن و وجود دریا که حوادث خاص خود را دارد، از شهرهای مهم استان در بحث پزشکی قانونی است.

مدیرکل پزشکی قانونی استان گیلان خاطرنشان کرد: تمام برنامه‌ریزی‌های ما در گیلان در راستای توسعه استان پیش‌بینی شده که امیدواریم با تحولات چشمگیری که در این زمینه اتفاق خواهد افتاد، شاهد بهبود کیفیت خدمات‌دهی به شهروندان باشیم.

فرماندار شهرستان آستارا نیز در این دیدار با اشاره به اینکه شرح وظایف پزشکی قانونی و خدماتی که ارائه می‌دهند باید برای مردم بیشتر تبیین شود، اظهار کرد: وظیفه این سازمان تنها در صدور گواهی فوت و دفن خلاصه نمی‌شود. یونس رنجکش کیسمی با بیان اینکه آمادگی کامل برای کمک به تکمیل و تجهیز زیرساخت‌ها در حوزه خدمات پزشکی قانونی را داریم تصریح کرد: در این زمینه مدیریت شهرستان باید تلاش‌های بیشتری انجام و مطالبات را به‌طورجدی پیگیر کند. وی با اشاره به اینکه خدمات و امکانات موجود در پزشکی قانونی شهرستان آستارا جوابگوی نیازهای این شهرستان نیست خاطرنشان کرد: در حال حاضر به دلیل نبود امکانات و تجهیزات در پزشکی قانونی شهرستان آستارا، اجساد جهت شرح به شهرستان‌های هم‌جوار فرستاده می‌شوند.

فرماندار آستارا:

پزشکی قانونی آستارا نیازمند تجهیزات و امکانات کافی است

گیلان امروز– فرماندار شهرستان مرزی بندر آستارا با اشاره به ابعاد مختلف خدمات پزشکی قانونی گفت: وظیفه این سازمان تنها صدور گواهی فوت و دفن خلاصه نمی‌شود. یونس رنجکش در این دیدار با مدیرکل پزشکی قانونی استان گیلان اظهار داشت: باید شرح وظایف پزشکی قانونی و خدماتی که ارائه می‌دهند بیشتر برای مردم تبیین شود.

وی اضافه کرد با توجه به ابعاد مختلف خدمات تعریف شده در این سازمان و نیازهایی که در جامعه احساس می‌شود بهره‌مندی بیشتر از این خدمات متناسب با امکانات یک ضرورت است. فرماندار آستارا با اشاره به موقعیتی این شهرستان مرزی و خدماتی که پزشکی قانونی در آن باید ارائه دهد امکانات موجود شهرستان را جوابگوی نیازها ندانست و خواستار توجه بیشتر در تکمیل زیرساخت‌های این حوزه شد.

وی گفت: پزشکی قانونی آستارا نیازمند تجهیزات و امکانات کافی است اما اکنون حتی برای تشریح اجساد نیز باید به شهرستانهای مجاور اعزام شوند. رنجکش ادامه داد: فرمانداری آستارا آمادگی کامل برای کمک به تکمیل و تجهیز زیرساخت‌ها در حوزه خدمات پزشکی قانونی دارد و در این زمینه مدیریت شهرستان باید تلاش های بیشتری انجام و مطالبات را به طور جدی پیگیر باشد.

رامی شود کاهش داد؟

زمانی می توانیم این هزینه ها را کاهش بدهیم که بخش خصوصی قوی داشته باشیم. در ایران چرا همه تمایل دارند کارمند دولت شوند؟ به دلیل این که همه به دنبال آب باریکه دائمی هستند. چرا که بخش خصوصی در ایران، دائمی نیست. در دهه های قبل اصل ۴۴ منجر به این شد که بخش خصوصی در اقتصاد ایران، تحیف شود. برای این که بخش خصوصی، دوباره تقویت شود نیاز به زمان دارد. اما اگر تقویت شد دو اتفاق برگ در اقتصاد ایران می افتد.
اولین اتفاق بزرگ این است که دیگر اینهمه تقاضا برای جذب در بخش دولتی، به وجود نمی آید. دوم این که بخش خصوصی اگر قوی شود می تواند به دولت، مالیات بدهد و نیاز نیست که دولت، چشمش به چاه های نفتی و گاز باشد که بفرودشد و هزینه های خودش را تامین کند.

در این حالت است که می توانیم امیدواری باشیم که سیر صعودی هزینه های جاری متوقف شود.

◆ چند میلیون کارمند دولتی وجود دارد. در وضعیت فعلی اکثر این کارمندان از میزان حقوق و دستمزد خودشان ناراضی هستند. امکانش هست تعداد کارمندان دولتی کم شود و تعدیل نیروی دولتی اتفاق بیفتد؟

نرخ بیکاری کشور، بیش از ۱۲ درصد است. وقتی که هنوز اقتصاد، به آن رونق مطلوب نرسیده و نرخ بیکاری هم دو رقمی هست، تعدیل نیرو نمی تواند انجام‌شود. به خاطر این است که اگر انجام بشود حتما عوارض های سیاسی و اجتماعی به دنبال خواهد داشت. بدنه بزرگ دولت، هزینه زیادی به کشور تحمیل می کند/دولت دوم روحانی، سرمایه بخش خصوصی را جذب کند

◆ در سال ۹۵ بودجه عمرانی فقط ۲۰ درصد بودجه جاری بوده است. بودجه سال ۹۶ هم ۳۹۸ هزار میلیارد تومان است. با این بحث هایی که مطرح کردید تقریباً همان وضعیت سال ۹۵ برای سال ۹۶ هم اتفاق می افتد و بخش اعظم پول و سرمایه صرف هزینه های جاری می شود و برای سرمایه گذاری کشور اختصاص پیدانمی کند؟

ما برای این که عددها در ذهن بماند این عدد را ۴۰۰ هزار میلیارد تومان در نظر بگیریم که ۷۰ هزار میلیارد تومان آن مربوط است به سازمان های انتفاعی وابسته به دولت. در واقع بودجه دولت همان ۳۳۰ هزار میلیارد تومان است. از این ۳۳۰ هزار میلیارد تومان اگر حدود ۷۰ هزار میلیارد تومان بودجه عمرانی را از آن خارج کنیم تقریباً ۲۶۰ هزار میلیارد تومان بودجه جاری کشور می شود. قطعاً بودجه جاری کشور، قابل کم کردن نیست و نمی تواند کم شود. اگر درآمدها تحقق پیدا نکند آنچه که کم می شود بودجه عمرانی است. در سال ۹۵ حدود ۸۰ درصد صرف هزینه های جاری شده است. در سال ۹۶ هم همین وضع تکرار می شود.

نکته دیگری که خیلی نگران کننده است این است که در سال گذشته، دولت بیش از ۵۰ هزار میلیارد تومان اسناد خزانه به پیمانکاران داد. مفهوم اسناد خزانه این است که دولت چون پول ندارد اسناد می دهد.

◆ با این اوراق بدهی، هر ساله بدهی دولت حداقل ۱۵ درصد افزایش پیدا می کند.

دقیقا همین طور است. تا دیروز پیمانکاران از دولت، فقط طلب داشتند ولی الان که دولت، اسناد خزانه به پیمانکار داده است با یک نرخ سود، ۱۰ یا ۱۵ درصد باید این بدهی را پرداخت کند.

هر چقدر پروژه های عمرانی کشور، دیر به اتمام برسد هزینه اجرای این پروژه ها، افزایش پیدا می کند.

◆ شما در سال ۱۳۸۶ یعنی آن زمان که عضو کمیسیون برنامه و بودجه بودید از دولت آقای احمدی نژاد انتقاد کرده بودید. گفته بودید دولت در بازار سرمایه و کلا دخالت می کند و باعث عدم تعادل می شود. الان دولت آقای روحانی تا چه حد در بازار دخالت می کند؟

این طور نیست که بگوییم دخالت وجود ندارد ولی دخالت هایی که الان دولت دارد در حد این است که بازار، مداخله نشود. به نوعی نظارت و هدایت می کنند. برای نظارت و هدایت، مداخلات جزئی نیاز است. اما در سال های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۲ با تثبیت نرخ ارز، یک دفعه نرخ ارز در سال ۹۲ سه برابر شد.

اما هیچ اقتصادی پیش بینی نمی کند که امروز که نرخ ارز ۲۸۰۰ تومان است ممکن است سه برابر شود. امروزه هیچکس نمی تواند بگوید نرخ ارز واقعی سه برابر نرخ فعلی است.

◆ یکی از انتقاداتی که بعد از دولت آقای روحانی وارد می کنند این است که رویکرد لیبرالی دارد. لیبرالیسم در بعد اقتصادی این است که دولت، کمترین دخالت را در بازار داشته باشد. الان که دولت افزایش قیمت های محصولات مختلف حتی بخش خصوصی را نمی پذیرد یا در برخی موارد به سختی می پذیرد، آیا دولت آقای روحانی در نهایت رویکرد لیبرالی دارد یا نه؟
وقتی در سال ۲۰۰۸ بحران اقتصادی در آمریکا اتفاق افتاد آنها دو بسته مقاری، پول تزریق کردند و دولت آمریکا شرکت های خصوصی شده ای که ورشکسته شده بودند را خرید و این شرکت ها به سوددهی رسیدند.پول دولت را دادند و دوباره به بخش خصوصی برگشت داده شدند.

◆ اگر روی کلمات سخت گیری نکنیم دولت آمریکا از دولت حداقلی عقب نشینی کرد و در بازار دخالت کرد.

دولت آمریکا در بازار دخالت کرد. در حالی که وقتی می گوییم اقتصاد باز، یعنی عدم دخالت. بودجه دولت آمریکا حدود ۴۰۰۰ میلیارد دلار است. اما تولید ناخالص ملی آمریکا حدود ۱۶ هزار میلیارد دلار است. بودجه دولت آمریکا حدود ۲۵ درصد تولید ناخالص آن کشور است. در حالی که بودجه کل کشور ما معادل تولید ناخالص است. تقریباً در ۸۵ درصد یا ۹۰ درصد اقتصاد ایران ۱۰۰ درصد مداخلات دولتی وجود دارد.

◆ بدین که برخی از اقتصاددانان ایرانی گفته اند تفکر رژیم اقتصاد دولتی به رژیم اقتصاد آزاد تبدیل نشود، آیا امکان دارد که از همین سرمایه های کشور برای تحول استفاده شود یا با وجود مشکلات از جمله تعداد کارمندان دولتی و بقیه موارد، به سرعت نمی شود تغییر ایجاد کرد؟
اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، در شرایط انقلاب اسلامی نوشته شد. در آن قانون، تمام صنایع بزرگ، دولتی تلقی شد از مخاربات و فولاد گرفته تا پتروشیمی و پالایشگاه. چه شد که در سال ۱۳۸۵ موضوع واگذاری شرکت های دولتی به بخش خصوصی مطرح شد؟ به خاطر ناکارآمدی بخش دولتی بود و سوء مدیریت ها و کمیود منابع برای توسعه آن شرکت ها.

◆ دولت آقای روحانی می تواند این تفکر اقتصاد آزاد را ترویج بدهد؟

می خواهم همین را بگویم. آقای روحانی در سال گذشته از وزیرایش، کله کرد. چون آن زمان که این افراد می خواستند وزیر شوند اعتقاد داشتند که کار باید به بخش خصوصی واگذار شود ولی بعد از این که وزیر شدند کار به اینجا انجام می شود. آقای روحانی اعتقاد دارد که کار باید به بخش خصوصی و مردم واگذار شود. تصور این است که در دولت دوازدهم، واگذاری کار به بخش خصوصی، با سرعت بیشتری انجام خواهد شد. در دولت نهم و دهم یعنی زمان آقای احمدی نژاد، واگذاری هایی که انجام شد به بخش خصوصی واقعی نبود بلکه شرکت های دولتی به دولت واگذار شد. این وضع یک اخلاقی در نظام اقتصادی ایران ایجاد کرد. به نظر می رسد در دولت دوازدهم یعنی دولت دوم آقای روحانی، اعتقاد و باور به بخش خصوصی، بیش تر باشد و دولتی شدن اقتصاد ایران، کم رنگ تر و خصوصی شدن آن پُر رنگ تر شود. البته این موضوع به عنوان یک انتخاب نیست. الزام و اجبار است.

عنوان یک ۱۳۸۵ که تفسیر جدید از اصل ۴۴ قانون اساسی ارائه شد یک انتخاب نبود. یک الزام بود. دولت منابعی ندارد به ۵ میلیون شاغل و بازنستسته دولتی، حقوق بدهد. ما امروزه ۵ میلیون حقوق بگیر دولتی داریم که عدد وحشتناکی است. این وضع دیر یا زود منجر به فروپاشی بودجه های جاری خواهد شد.

◆ مشخصه خاصی وجود دارد که می گوید دولت دوم آقای روحانی متفاوت عمل خواهد کرد و آیا بخش خصوصی می تواند از ارائه فعالیت خودش را به صورت منطقی و مناسب داشته باشد؟
شما گفتید که ۴۲ هزار میلیارد تومان در سال ۹۵ به بودجه عمرانی تخصیص داده شده. البته بخشی از آن اسناد خزانه بوده. مطمئنا سال ۹۶ بهتر از سال ۹۵ نخواهد بود. سال های بعدی هم بهتر از سال های ۹۴ و ۹۵ نخواهد بود. بنابراین، دیگر دولت ندارد. انتخاب دولت دوم آقای روحانی باید به سمت تقویت بخش خصوصی برود. این موضوع در برنامه ششم توسعه گفته شده که ۹۵۰ هزار شغل در سال ایجاد شود و گفته شده که برای ایجاد شغل باید بیش از ۷۰۰ هزار میلیارد تومان منابع جذب شود. جذب این منابع از طریق منابع دولتی امکانپذیر نیست. وقتی در برنامه ششم توسعه، پیش بینی شده که سالی ۶۵ میلیارد دلار، جذب سرمایه خارجی داشته باشیم، بیش از آن رقم باید از منابع بخش خصوصی داخل کشور جذب کنیم. اگر این اتفاق بیفتد که حدود ۷۰۰ هزار میلیارد تومان منابع جذب شود می توانیم ۹۵۰ هزار شغل در سال ایجاد کنیم. اگر ۷۵۰ هزار میلیارد تومان منابع جذب شود ما می توانیم رشد اقتصادی ۸ درصد داشته باشیم.

◆ علامت خاصی دیده اید که دولت بعدی احتمالاً به سمت تقویت بخش مردمی اقتصاد می رود؟

من دو، سه علامت خاص دیده ام. یک علامت، حفظ آقای رزنگه در بخش نفت است. آقای رزنگه یک قرارداد ۴٫۸ میلیارد دلاری با شرکت توتال منعقد کردند. وزیر نفت گفته بیش از ۱۰۰ میلیارد دلار، در بخش نفت پروژه دارند. من فکر می کنم از بخش نفت، جذب سرمایه گذاری شروع شده است و در بخش معادن ادامه پیدا می کند و در بخش گردشگری توسعه پیدا می کند. این شاخص ها وجود دارد.

همچنین در بخش صنعت، معدن و تجارت و به طور مشخص سازمان توسعه و نوسازی معادن کشور(ایچیدرو) سرمایه گذاران خوبی برای بخش معادن آمده اند. در بخش وزارت راه و در بخش هواپیمایی، ما توانسته ایم با منابع خارجی، سفرهای سات هواپیمای بدهیم. و این هواپیماها کم کم به ناوگان هوایی ما ورود پیدا می کنند. جذابیت اقتصاد ایران خیلی فراوان است. جذب منابع سرمایه های سرگردان جهان، تدبیر می خواهد.